

Հետազոտական աշխատանք

<p>Կազմակերպության տվյալներ</p> <ul style="list-style-type: none"> • Անվանում, հասցե • Տնօրեն • Էլ. հասցե • Հեռախոս 	<p>«Մասնակցային դպրոց» կրթական հիմնադրամ Վահրամ Սողոմոնյան masnakayindproc@gmail.com +37493581908</p>
<p>Հետազոտության թեմա / վերնագիր</p> <ul style="list-style-type: none"> • Հետազոտության թեմա 	<p>Հայոց պատմություն առարկայից <<Զինված պայքարը Սյունիքում>> թեմայի ուսուցումը VIII դասարանում <<Կերպարային ֆարտեր>> մեթոդի միջոցով:</p>
<p>Ուսուցչի տվյալներ</p> <ul style="list-style-type: none"> • Անուն, ազգանուն, հայրանուն • Մասնագիտություն • Հեռախոս • Էլ. հասցե • Դասավանդվող առարկաներ • Դասարաններ 	<p>Խարազյան Վարդիթեր Մուսիկ Ուսուցչուհի +37477403743 zarazyanvarditer@gmail.com Հայոց պատմություն, Համաեթաբիային պատմություն, Հայոց եկեղեցու պատմություն, Իմ հայրենիքը, Հասարակագիտություն V, VI, VIII, IX</p>
<p>Ուսումնական հաստատության տվյալներ</p> <ul style="list-style-type: none"> • Անվանումը, հասցե • Հեռախոս • Էլ. հասցե (տնօրենության) • Web կայքի հասցե 	<p>Վանաձորի Պ. Տիշինայի անվան 20 հիմնական դպրոց, Մյասնիկյան 7ա +374 4-00-74 vanadzor20@school.am vanadzor20.schoolsite.am</p>

Բովանդակություն

Ներածություն	3	3
Հիմնական բովանդակություն	6	4
Եզրակացություններ, առաջարկություններ	16	5
Օգտագործված գրականության ցանկ	17	6
Հավելվածներ¹⁸		7

Ներածություն

<p>Նպատակը և հետազոտական հարցը</p>	<p>Սովորողների մոտ զարգացնել պատմական ակտիվ մտածողություն, պատմական իրադարձությունը տարբեր կերպարների տեսանկյունից դիտարկելու կարողություն, ֆենոպատական և վերլուծական մտածողություն:</p> <p>Արդյո՞ք նպատակահարմար է <<Կերպարային ֆարսեր>> մեթոդի կիրառումը <<Զինված պայքարը Սյունիքում>> թեմայի ուսուցման շրջանակներում վերը նշված կարողությունների զարգացման համար:</p>
<p>Ո՞ր առանցքային կոմպետենցիային / կարողությանն է կապված նպատակի իրականացումը</p>	<p>ժողովրդավարական և ֆաղափացիական կարողունակություն</p>
<p>Չեղարկվող հարցերի և խնդիրների ցանկ, սեռային բաշխում / քանակ, սեռային բաշխում /</p>	<p>8-րդ դասարանի սովորողներ՝ 12-13 տարեկան, ընդհանուր քանակ՝ 23 աշակերտ, ուրիշ 9 տղա, 14՝ աղջիկ, խմբերում բաշխումը իրականացվել է հավասարապես՝ հաշվառվելով սեռը և ֆունկցիան:</p>
<p>Օգտագործված հետազոտական մեթոդները, գործիքները (օրինակ՝ քանակական հետազոտություն՝ հարցաթերթի կիրառում, որակական հետազոտություն՝ խորին հարցազրույց կիրառում և այլն)</p>	<p>Առանց ֆային մեթոդ՝ <<Կերպարային ֆարսեր>> հրաշալի միջոց է պատմական կարևոր իրադարձությունները <<Ներսիս>>՝ տարբեր կերպարների դիտարկումից ուսումնասիրելու համար:</p> <p>Քարտը ներկայացնում է ավյալ իրադարձության կերպարների մտադրությունները, հուզական վիճակները, տեսանկյունները: Կերպարային ֆարսեր կարելի է կիրառել պատմական ակտիվ մտածողություն խթանող տարատեսակի հարցադրումների ֆենոպատական համար:</p>

	<p>Սովորողների հետ կազմվել է իրադարձության դերակատարների ցանկը: Յուրաֆանչյուր կերպարի վերաբերյալ փարտում ներառվել է նախնական տեղեկատվություն, որոնք ուրվագծում են նրա մտադրությունները:Քարտերը վիճակահանությանը բաժանվեց նախապես ձևավորված խմբերին: Տրվեց վերլուծելու ժամանակ: Խրախուսվեց վերլուծել <<իրենց>> կերպարը և փաստարկել, թե այդ կերպարը տվյալ իրավիճակում ինչպիսի շահեր, մտադրություններ ու կանխատեսումներ կարող էր ունենալ:</p> <p><<Վենի դիագրամ>> մեթոդի միջոցով կերպարները համեմատվեցին, գտան ընդհանրություններ և հակադրություններ:</p> <p>Նախապես սահմանվեց համեմատության նպատակը: Այն կառուցվեց չորս շրջանաձև պատկերների միջոցով , որոնք ունեին հատման մեծ մակերես, որտեղ նշվեցին անձերի ընդհանրությունները, իսկ չհատվող մասերում՝ առանձնահատկությունները:</p> <p><<Զրույց>></p> <p>Այսմեթոդը կիրառվում է սովորողներին տարգործունեություննակտիվացնելու նպատակով: Զրույցի ընթացքում սովորողը կրկնում և ամրապնդում է անցած դեպքերը, ձեռք բերում նոր գիտելիքներ: Զրույցի ընթացքում սովորում է տրամաբանորեն մտածելու, փաստերի և երևույթների միջև նոր կապեր հաստատելու, ուժադիր սելու , հարցերին ֆննդատաբար մտեցնելու, վերլուծելու կարողունակությունները:</p>
<p>Հետազոտության իրականացման ժամանակահատվածը</p>	<p>2 դասաժամ</p>

18-րդ դարի սկզբներից Սյունիքում և Արցախում պատրաստվում էին գատազրական շաբաթան: Արցախում բնակչությունը միատարր էր՝ հայկական,

և պայթարը դեղավարվում էր մելիքներին և հոգևորականության, մասնավորապես՝ Ավան հարյուրապետի ու Գանձասարի կաթողիկոս Եսայի Հասան-Չալալյանի կողմից: Նրանք կարողացել էին հավաքել 40

հազարանոց բանակ: Մինչդեռ Սյունիքում բնակչությունը մաքուր հայկական չէր.

լեռնային շրջաններում բնակչություն էին հաստատել իսլամադավան ցեղեր,

իսկ գատազրական ու ժերը սակավամարդ էին և ոչ համախմբված: Բացի այդ,

այնտեղի հզոր էին շրջակա պարսկամետև իսլամադավան իշխանները: Չանգեզուրում գատազրական շաբաթանը կազմակերպելու և վրաց գատազրական ու ժերի հետևյալ երեսուստ տեղում պատակով Սյունիքի մելիքներին տանուտերերի հանձնարարության քեհյառև տրական Ստեփանոս Շահումյանը մեկնում է Թբիլիսի և բանակցում վրացարժայրդի Շահնավազի հետ: Նրա խնդրանքով՝ Քարթլի-Կախեթի թագավոր Վախթանգ

VI-ը 1722 թվականին Սյունիք է ուղարկում մի քանի հայ զորավարներ:

30 հոգանոց զորականների ջոկատը,

որոնց շարքում առավել հայտնին Դավիթ Բեկն էր,

հաստատվեցին Շինուհայրավանում և իրենց ուրջը համախմբեցին տեղի ինվազիոն ժերը: Դավիթ Բեկի ստեղծում էր զամական խորհուրդ,

աչխը նկատմամբ զորականներից Միխրայրին նշանակում զորքերի պարապետ, իսկ Տեր-Ավետիսին, Փարսադանին, Թորոսին, Ավթանդիլին,

Բայանդուրի և ևուրի շեներին տալիս զորաջոկատի քամանատարի կոչում: Սյունիքի մելիքներն օտանուտերերը՝ Չավուզուրի Թորոսի շենը, Պապև Պալի հարյուրապետները,

Հալի ծորի մելիք Փարսադանը և ևուրի շեներ,

ներկայանում են Դավիթ Բեկին և պատրաստակամություն հայտնում միանալ գատազրական շաբաթանը: Դավիթ Բեկը կարողանում է ստեղծել 2000-անոց կանոնավոր բանակ,

իր մոտերավիրում Տաթևի վանքի հոգևոր առաջնորդ Հովակիմեպիսկոպոսին,

ավիստատում է հոգևոր պատիվ շակցությունը գատազրական պայթարին:

Նույն տարվա շենը Դավիթ Բեկը պարտության մատնեց կարաչուղու և ջևանե իր նշվոր ցեղերին: Ուշ թափա

(թուրքերեն՝ *üçtepe*՝ եռաբլուր) տեղանքում ջևանե իր 32

ցեղերի միջանկի հազարանոց գործիչներն Դավիթի 400
հոգանոց գործառնալից հաղթանակի տանում: Վաչկատու նցեղերի
անասուններն ունեցվածք բաժանվեց հայ գյուղացիներին: Զո
րավարի հեղինակությունը անեց: Ապագրավում է Տաթևի մոտ
գտնվող մարտը,
որը պատկանում էր իսլամը նուրա՛նա՛ծմե՛լի Բադրին: Դավիթի
ըմե՛լի Ինքեբում է Շինուհայրեհրամայում եկեղեցու մբուրի նե
րկայությունը սասներկու օր քարձայնասել. «Լո՛ւյս և սավ
ար չի հավատին,
վայուրացողին»: Այնուհետև հրամայում է կտրել նրա գլուխը,
իսկ ինքը գալիս և հաստատվում է Տաթևում: Մելիքի ունեցվածքը
բաժանվում է զինվորներին ու գյուղացիներին: Բեկը վր խատել է տ
ալ իսնակ Երիցվանիկի (Արծվանիկ)
իսլամը նուրա՛նա՛ծմե՛լի Ֆրանգյուլին: Վախկոտություն ու խուճուճ
պտարածելու համար գլխատվում է Պապոսը,
կարհատե կալանի ենթարկվում Տեր-Ավետիսը,
Միսիրարսպարապետը և ուրիշներ: Այս գործողությունները ցեղե
տոնայական գործերում կարգուկանոն է հաստատվում:

Հայ բնակչությունը սոփիէ կանգնում նաև էրբեմնի Սյունիքի քա
ղաքության մայրաքաղաք Կապանում: Շրջակայումս ուլման
տիրակալները՝ Բարգուշատիու Ղարադաղի խաները,
1800-անոց գործով հարձակվում են հայկական գործերի վրա:
Կապանի Եղվարդ գյուղի մոտ 1723 թվականին Զավնդուրի հա
կատամարտում հայերը հաղթանակ տարան: Ազատագրված Կապ
անը միացավ հայկական իշխանությանը: Հայկական ժերիկե նո
րոնատեղի դարձավ Հալիձորի բերդը: Միսիրարսպարապետի և
Տեր-Ավետիսի գլխավորած հայկական զորք ջոկատները գրավու
մ են նաև Զևայի անտիկ բերդը՝ ջախջախելով տեղի մոտ
4000-անոց կայազորը: Մեկ տարի անց՝ մայիսի 29-ին,
հայկական զորք ջոկատները գրավում են ազնավարական կարև
որ նշանակություն ունեցող Որոտան բերդը:
1724 թվականին պարսից թախտակա
նի-ի հրամանով Ղարադաղի խանը հարձակվում է հայկական իշ
խանության վրա: Դավիթի և ոսգնության են հասնում Արցախի գո
րամասերը՝ Իվան Կարապետի ու Ավան հարյուրապետի հրամ
անատարությամբ: Հայերի հաղթանակը վերջնականապես անբա
նդեց օտար ծիազատագրումը: Իրանի աջոքից Գողթան և Ար
և իք գավառները ազատագրումը. Ագուլիսը ու Մեղրին մտան
հայկական իշխանության տարածք: Սյունիքի մելիքներն ու տան
ուտերը Դավիթի և ինքնուրու մենորպետերի հրամանսով գերագա
նի իշխան և հայտնում իրենց հպատակությունը:

Դավիթ գորավարի հրամանով արացվում են հայկական բերդերը

արտեղիաստատվում է մշտական կայացում: Առավելագույնը ինչն Զավուրի բերդը՝ 2000 գինվորով, Կալերը՝ 700, Շինուհայրը՝ 550, Սխախը՝ 500, Տաթևը և Մեղրին՝ 400-ական, և այլն: Զանգեզուրի բանակները բաղկացած էին 7000 գինվորից: Բանակները բաժանվում էին գործամասերի, որոնց հրամանատարներ են կարգվում տեղական ելիքներում: Վրաստանից ժամանած հայ զորականները: Զորամասերում են նույն ինքնուրույն կերպով մեծ շարժումներ կատարում: Կապակիչ ալիքները դրսևում են իշխանանիստական, ամրացվում ու կառուցապատվում է:

1722-25 թվականներին՝ երեք տարվա ընթացքում, հայրաքանդակները և զորքերը լայնորեն տարածվում են, Դավիթ Բեկը չմիայն վստահեցրեց արևելքի նույն թեմերին, այլ և համախմբեց Սյունիքի հայկական ելիքները և կողմնակցությունները: Միևնույն ժամանակ Արցախում սկսած ազատագրական պայքարը նույնպես սկսվել էր հաջողությամբ: Միևնույն ժամանակ Հայաստանի իշխանախոսքի հարևան Վրաստանը հարձակման էր ենթարկվել օսմանյան զորքերի կողմից. թուրքերը **1723** թվականին գրավել էին Թբիլիսին՝ տիրանալով մոտ քաղաքային շրջանը:

1723 թվականից հայ-վրացական իացյալ զորքերը, Պետրոս Մեծի խոստման համաձայն՝ ոգևորված Կասպիական ափով մասին լուրով, սպասում էին Փանձակի մոտ գտնվող Զուլալի վայրում: Արցախի գործառնական հարաբերությունները համաձայնությամբ են կապակցվում համապատասխան հարձակմանը: Փանձակի մոտ սուլթաններին հետ՝ թուրքական հարձակմանը պատահաբար տեղափոխվելու պատահով: Սակայն ուսական օգնությունը տեղ չի հասնում, իսկ գանձակեցիներն անցնում են թեմում ու կողմը. **1723** թվականին գրավվում են և Փանձակը: Արևելյան Հայաստանը իշխանախոսք, արևմուտքից ու արևելքից շրջապատվում է թուրքական զորքերով:

1722 թվականին Իրանի գահակալական կոնիվերից հետո օսմանյան սուլթան Ահմեդ III-ը (1703-1730) հրամայում է զորք հավաքել՝ Անդրկովկասի ու Ատրպատականի վրահարձակվելու պատահով: Զորահրամանատար Աբդուլլահի վառաչյուզլիս Վրացի թագավորի կողմից արևելքում թուրքական զորքերի հարձակումը: **1723** թվականին գրավվում է վրաց մայրաքաղաք Թբիլիսը,

ապա՝ որոշումանականց՝ Գանձակը: Ռուսաստանիկայսր Պե տրոս 1-ը,
նվսկսելէր Կասպիականարժաւանքը (1722-1723), 1724 թվականինկայանագիրէկնհունթուրբերիկետ: Դրահամձայն՝ ռուսներինթույլատրվումէրգրավելԻրանի՝ միայն Կասպիցծովին հարողտարածքները: Շամախիից արևմուտքընկածգավառներըպետէկնվանվելինթուրբերիկայմից:

1724

թվականիանունըթուրքականգորբերըպաշարունեն Երևանը: Երևանիինհնապաշտպանութունընիցհետո, կորցնելով 20 000 զինվոր՝ թուրքերըգրավումեն 10 000-անոցհաղաքը: Երևանիվերջինկուսակալըհանձնումէ բերդի բանալինըթուրքերինևտեղափոխվումԻրան: Կուսակալությանմյուստարածքներըգրավելուցհետոթուրքերըշարժվում ենարևելք: Թուրքականբանակները Երևանի գրավումինցհետոշարժվումենդեպիՍյունիքև Ատրպատական:

1726 թվականինընթացքները Նախիջևանի կողմից՝ Արաքս գետիկողմով, ներխուժումենՍյունիք: Տեղացիթուրքերիուպարսիցխաներիեն որհիվնրանկկարողացանառաջանալումիքանիկաղթանակներտանել: Շրջականուսուլմանտիրակալներինհետմիացած՝ օսմանյանգործարարներըփորձումենգրավելՍյունիքըևվերջտալիայիականիւթխանությանը: ԴավիթԲէկնիրգորբերովամրանումէ Հալիձորիբերդում: Մարտի

24-ինընթացքներինհարյուրապետներխստորագրությանբնամակէնդարկվումՌուսաստան՝ օգնությանխնդրանքով, որը, սակայն, անպատասխանէմնում: Որոշուածականգործիչներհանդէսենգալիսթուրքերիկետգինակցելուկոչին: Նրանցմիմասնանցավթեանամուկողմը:

1727 թվականիփետրվարի

26-ինթուրքերըպաշարեցինՀալիձորը: Թուրքականգորբերը, աստիճաններնտեցնելովբերդիպարիսպներին, փորձեցինբարձրանալպարիսպներիվրա: Պաշարումըտևումէ 6 օր: Վերջինօրը **26** պարսպակործանմէհնաներինմիջոցովթեանմինգրոհումէբերդը: Հայկականգորբերիդիմադրությունըթուլանումէր: Մարտի **4**-ինգորբիհրամանատարությունըորոշումէանցնելվհուականգործողություններին: Երանվնումենհեղեղպաշարումը, դուրսգալ շրջափակումիցևանցնել հակահարձակման: Պաշարվածջուկատները, անկատարուբազալովբերդից, հարձակվեցինթեանումվրա: Խուհալիմատնվածթուրքականգորբերը, մեծկորուստներտալով,

դիմեցին փախուստի: Հալի ձորի հաղթանակն օսմանյան բանակն երիդեմտարած հաղթանակներ իցանե նախո՞ւրու հեռանվորն էր: Թուրքերը կորցրին 13000 զինվոր, 143

մարտական դրոշ, հսկայական տեխնիկա ու ազմավար:

Հալի ձորի հակատամարտից հետո հայերը բուրքական գործեր ից ազատագրեցին Կապանը՝ նրանց բռնելով Մեդրի: Օսմանյան բանակը, նահանջելով,

կենտրոնացավ Մեդրիում: Հայկական գործերը Միսիրար Սպարապետի և Տեր-Ավետիսի հրամանատարությամբ հարձակման մեջ անհաջակ ի վրա: Տեղացիներ ից բազմաթիվ ջոկատի անկատար ավանգեց Մեդրի: Այն ժամանակ,

երբ բուրքերը բարձր մեծ ինդեպի Փոքր քաղ՝ դիմագրավելու հայերի գրոհին,

Միսիրար Սպարապետի և Տեր-Ավետիսի ջոկատը թիկունքից գրոհում է թշուրամով: Անակն կալի գալով՝ բուրքերը բարձր մեծ ինդեպի Մեդրու կիսը,

որի էլ բնորոշողն էր ինչ հայերը: Թուրքերը նախընտրեցին ռաբձվել դեպի Արաբս և անցնել գետը: Հետագայում ի վրա մտնելով հայկական գործերը ազատագրեցին Մեդրի և հակառակորդի դեմ լիակատար հաղթանակ տարան: Հալի ձորի և Մեդրիի հաղթանակները զևորություն հաղթանակ հայկական գործերի մեջ:

Օսմանյան բանակներ ի դեմտարած հաղթանակներ ից հետո Դավիթ Բեկը, հանդիմանելով,

որ ուսական կողմից օգնություն չի ստանալու,

պատվիրակություն է ուղարկում պարսից Թահմասպ

II-ին՝ ստանալով համագործակցության առաջարկությունը: Վերջինս պարսություն էր կրել բուրքերից ուստի հավանություն է տալիս առաջարկությանը: Մագանդարանում պարստանաձեռն հատուկ կերտվարտակով հանաչում է Դավիթ Բեկի ի խոստությունը, նրան իրավունք վերապահում դրամատելու:

Դրանով պարսից Թահմասպան հանաչում է Բեկի ի խոստությունը չմիայնամբողջ Ձանգեզուրում,

այլ և Արաբսից ձախ փրկվող Լարադարում և Ձանգեզուրի կենտրոնի արևմտյան կողմում գտնվող Նախիջևանում: Նրանք ամենուրեքական արշավանք ինդիմագրավելու համար պարսիկառավարի չները պարտավոր էին զինված ծանրակություն ցուցաբերել Դավիթ Բեկի և հայկական ի խոստությունը: Սակայն նույն ժամանակահատվածում Դավիթ Բեկը մահանում է, և զինվորական դեպարտություն հանցում է Միսիրար սպարապետին:

Օսմանյան գործերը կրկին հարձակվում են Սյունիքի խոստությունով: Գրոհի ինդիմագրավելու ժամանակ հայկական գործեր ամանատարություն բռնում տեղի ունեցավ առակտում: Դավիթ Բեկը,

	<p>հետեզրավում Ատրպատական ու Անդրկովկասը: Հայերին, ովքեր դիմադրել էին օսմանյան գործերին Արցախում, Սյունիքում ու Այրարատում, բարձրին ֆնավարություն է շնորհում, հանաչում հայն էլիքների իրավունքները ու էջմիածնի Մայր Տաճարին ոսկե ջահն ավիրում:</p> <p>18-րդ դարում էական պատերազմական գործողություններ տեղի է ունենում: Արևելյան Հայաստանը ենթարկվում է վարչական փոփոխությունների. Երևանի կուսակալության տարածումն առաջանում են Երևանի (ՀՀմարգերից՝ Կոտայք, Արմավիր, Արարատ, Արագածոտն, Գեղարքունիք) ու Նախիջևանի (Վայոց ձոր) խանությունները, իսկ Ղարաբաղի կուսակալության տարածում՝ Ղարաբաղի (ԼՂՀ Այրարատ) ու Գանձակի խանությունները: Երևանի կուսակալության՝ Կարսի գավառի տարածքը Օսմանյան կայսրությանն էրանցել դեռ 1639 թվականին՝ Հայաստանի չորրորդ բաժանուման ժամանակ: Այս իրավիճակը տևում է մինչև 19-րդ դարի սկիզբը՝ Արևելյան Հայաստանի միացումը Ռուսաստանին:</p>

Եզրակացություններ, առաջարկություններ

<p>Վերհանված արդյունքներ, եզրակացություններ, պատասխան հետազոտական հարցին</p>	<p>Բավականին հետաքրքիր է ուսուցանող դասադրոցես էր: Այն նպատակը, որն իսկզբանե դրված էր, հասավ իր վերջնաբերությունին: Սովորողները ամբողջությամբ ներգրավված էին թեմայի մեջ:</p> <p>Սովորողները կարողացան տարբեր կերպարների վերլուծության միջոցով պատմական</p>
---	--

	իրադարձությունները մեկնաբանել, վերլուծել սարքեր տեսանկյուններից:
Այլ տեղեկատվություն	

Օգտագործված գրականության ցանկ

1. Ժամկոչյան Հ. Գ. և ուրիշներ, Հայ ժողովրդի պատմությունը սկզբից մինչև 18-րդ դարի վերջ Երևան 1975

2. <<Պարագիգմա>> կրթական հիմնադրամ /2020/

3. Սիմոնյան Հ., Հայոց պատմություն. Հիմնահարցեր, Երևան, 2000

4.

«Ազատագրական պայքարը Սյունիքում»: Արևմտահայաստանի և Արևմտահայության հարցերու Ռուսումնասիրության Կենտրոն:

5. Սարգսյան Ա., Հակոբյան Ա., Հայոց պատմություն և հնագույն ժամանակների պատմություն, Երևան,

«Ծարտարագետ», 2004

6. «Ազատագրական կռիվները Սյունիքում»:

Հայկական և կաթոլիկ ժողովրդագրության տեղեկությունները: ԵՊՀ Հայագիտական հետազոտությունների և ուսումնասիրությունների կենտրոն:

7. Պողոսյան Ս. և ուրիշներ, Հայոց պատմություն, Երևան, «Ծարտարագետ», 2004

Հավելվածներ

Հաշվետվության կցված նյութեր

- Հետազոտության գործիքներ
(հարցաթերթիկներ կամ այլ)
- Նկարներ
- Արդյունքներ